

Oosterhout, 31 januari 2019

Betreft: reactie wettelijke verankering gedragscode franchise

Ik heb kennis genomen van de ontwerp Wet Franchise en de Memorie van Toelichting. Op basis van de bestudering kom ik tot de volgende reactie:

Franchising heeft zich in de laatste decennia bewezen als een succesvol businessmodel.

Alhoewel ik ervaar dat er geen goed onderbouwde aanleiding is om tot wetgeving over te gaan gericht op de gehele franchisesector, zie ik wel de voordelen van toenemende transparantie in de afspraken tussen franchisegevers en franchisenemers.

Het voorgestelde ontwerp schiet echter op een aantal issues zijn doel voorbij. De belangrijkste zijn:

1. Het verplicht openbaren van bedrijfsgeheimen in de Pré-contractuele fase in de vorm van Handboek verstrekking is ongewenst. Een Précontractueel Informatie Document (P.I.D.) met franchisenemers overeen te komen informatie dient voldoende te zijn voor kandidaat-franchisenemers.
2. Het dwingendrechtelijk voorschrijven van een instemmingsrecht van 2/3 van de franchisenemers óf individuele instemming per franchisenemer, voor ontwikkelingen met 'potentieel aanzienlijke invloed op de exploitatie van de franchisenemer' is onwerkbaar. En gaat bovendien voorbij aan de rolverdeling tussen franchisegever (verantwoordelijk voor de strategie en doorontwikkeling van de franchiseformule) en franchisenemer (gebruik van de franchiseformule). Indien een zorgvuldige procedure wordt gevolgd en de meerderheid van de franchisenemers instemt met een voorstel van de franchisegever, moet het mogelijk zijn dat een franchisegever uitvoering geeft aan het voorstel. Uiteraard rekening houdende met de huidige jurisprudentie ten aanzien van eventuele schadeloosstelling voor de franchisenemer.
3. Dit geldt in versterkte vorm voor het instemmingsrecht van franchisenemers van een franchiseformule, ten aanzien van een 'afgeleide formule'. Dit dient overeenkomstig het in punt 2 gestelde voorkomen te worden, uiteraard rekening houdende met compenserende maatregelen voor eventueel benadeelde franchisenemers.
4. De mogelijkheid van nadere invulling van de informatieplicht door franchisegevers aan franchisenemers eenvoudig door Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) brengt veel onzekerheid met zich mee. En nodigt uit om 'de waan van de dag' te volgen. Beter is het om nu limitatief meer duidelijkheid te creëren en aanpassing in de genoemde artikelen alleen via formele aanpassing van de wet zelf te laten verlopen.
5. De dwingendrechtelijke verplichting inzake de betaling van goodwill aan franchisenemers is onvoldoende helder. Het is per sector en zelfs per formule, per situatie en toekomstperspectief afhankelijk of en sprake is van goodwill voor een franchisenemer bij beëindiging of overdracht door franchisenemer. Dit laat zich niet vertalen in eenvoudige

regels. Belangrijkste is dat er in de wet wordt opgenomen dat er een regeling opgenomen wordt langs welke weg de waarde bepaald wordt voor eventueel aan de franchisenemer toe te rekenen goodwill, *indien een franchisegever* een vestiging voortzet of overneemt van franchisenemer.

Indien bovenstaande issues ongewijzigd worden doorgevoerd in de definitieve Wet Franchise wordt het succesvolle franchisemodel als businessmodel aanzienlijk bemoeilijkt en met name in de Retail en Foodservice op achterstand gezet ten opzichte van het filiaalbedrijf. Ik verzoek de wetgever dan ook met klem om deze issues aan te passen in het definitieve ontwerp in lijn met de hiervoor bovenstaande denkrichtingen.

Met vriendelijke groet,

M. Vink
MultiVlaai Retail B.V.
Operationeel Directeur